

Život Cirkvi

Ročník 18

13/2011

Zomrel salezián kňaz, publicista, spisovateľ, teológ, filozof a prekladateľ
profesor Anton Hlinka

Obyčajní ľudia

„Žasol a tešil som sa zároveň“, napísal raz známy taliansky novinár Vittorio Messori. Dostal totiž list od starency, ktorá pravidelne počúva kresťanské rádio. V jednom rozhovore si Messori posťažoval, že by potreboval, aby sa niekto modlil za ľudí, ktorých pri svojej práci stretáva. O niekoľko dní dostal spomínaný list. „Napriek tomu, že som katolíkom, nenarodil som sa v takom prostredí. Som konvertitom. A táto skúsenosť mi ukázala, že moja voľba bola správna. Kde inde nájdete človeka, ktorý je ochotný spolu s vami prežívať vaše problémy s takou intenzitou, ako táto jednoduchá žena?“

Novinár prináša aj ďalšie svedectvá „obyčajných ľudí“, ktorých pri svojej práci stretol. V jednom kostole videl po svätej omši starú zhrbenú ženu, ktorá sa priblížila k oltáru a tam trpezlivo čakala na kňaza. Ten vyšiel zo zákristie a podal jej obálku. Ako zvedavý novinár sa Messori na túto epizódку kňaza opýtal. „Je to naša zmluva“- zaznela odpoveď. Vždy v nedeľu jej kňaz podal zoznam ľudí, na každý deň jeden človek, za ktorých sa starenka modlí. Každý deň tok modlitieb za konkrétneho človeka.

Počas návštevy kláštora rehoľných sestier v Strednom Taliansku sa Messori stretol s komunitou klauzúrnych sestier. Všetky boli v pokročilom veku. „Boli veselé a z ich tváre žiarila spokojnosť“. Pri rozhovore o budúcnosti kláštora mu predstavená povedala: „Už roky nemáme žiadnu novicku. Ale príliš sa tým neznepokojujeme. Ak má Boh s nami ešte ďalšie plány, novicky nám pošle. Ako by mohol nepočuť naše modlitby?“- dodala predstavená s úsmevom a pokojom, bez náznaku akejkoľvek zatrpknutosti. A tak pre novicky, ktoré v kláštore ešte nie sú, vyhradili izby, ktoré denne upratujú... Dokonca im dali namontovať nové radiátory. „V našich izbách nám stačia aj staré. My sme zvyknuté na trochu zimy, ale dievčatá, ktoré prídu, sú už z iného cesta. Nech majú na izbách teplo. Keď už prídu, aby nám hneď neochoreli!“ Nuž, tomu sa hovorí modlitba s vierou...

Ako novinár prišiel Messori aj do dedinky, kde sa v noci zrútila stará veža kostola. Akoby symbolicky, v noci, aby nikomu neublížila. Pri ruinách našiel plakať staručkého kňaza. Snažil sa ho so svojim kolegom upokojiť: „Naša reportáž možno pomôže zorganizovať zbierku na novú vežu...“ Odpoveď kňaza ich prekvapila. „Neplačem z obavy, že kostol nebude mať vežu. Je mi ľúto všetkých starých ľudí z farnosti, pre ktorých bola táto veža symbolom ich životného rytmu. Podľa zvonov vstávali, na obed sa modlili a večer si líhali. Stratili niečo, čo im bude veľmi chýbať.“

Messori venoval veľa článkov otázkam smrti. Ako však tvrdí, ani jeden sa nevyrovná skúsenosti,

ktorú mu rozprával jeho priateľ. Keď ležal jeho otec na smrteľnej posteli, n e c h a l si zavolať naraz v š e t k y deti. Postavil si ich ku s v o j e j posteli. Bol medzi nimi

kňaz, tri rehoľné sestry a otcovia a matky rodín. Pozrel sa na nich a povedal: „Som spokojný“... Boli to jeho posledné slová. Po nich položil hlavu nabok a zomrel. „Je krajší okamih smrti, ako zomierať spokojný?“- pýta sa Messori.

Zopár príbehov, ktoré Vittorio Messori nazval Príbehmi obyčajných ľudí. Médiá nám ich nepriťahujú a možno práve preto sa cítime byť takými chudobnými.

V halde a záplave negativistických udalostí padnú dobre príbehy, ktoré sú svedectvom, že človek ešte nevymrel. Homo sapiens je tvorom, ktorý dokáže vedome ublížiť i vedome konať dobro. Denne sa rozhodujeme, zvažujeme, konáme. A keďže práve formát príbehu je pre médiá najzaujímavejším, je dobré, ak je niekto, kto tieto príbehy ponúka. Nie pre to, aby sa na nich zarábalo, aby to umelo dvíhalo sledovanosť. Sú potrebné, pretože človek potrebuje vzor, za ktorým kráčať. Vedia o tom deti, pre ktorých je ocko tým najlepším a najdokonalejším, hoci má i svoje chyby. Vedia to mladí teenageri, ktorí majú svoje izby oblepené plagátmi svojich idolov. Vedia to aj zaľúbení, ktorí v okamihu zaľúbenia i tie najväčšie problémy vnímajú ako malinu. A vedia to i starkí a dokonca i zomierajúci, ktorí dokázali na sklonku života bez zatrpknutosti prijať, že sa blížia k tomu najväčšiemu vzoru vzorov.

Positívny príklad nie je o zbožstvomani človeka. Je na to, aby priniesol kúsok radosti a istoty, že život je možné žiť dobre a užitočne. A pôst, ktorý prežívame, drahí poslucháči, je i príležitosťou na túto cestu. Nielen o zriekani, ale i o rozdávaní. Ak poznáte dobrý, povzbudivý príbeh, podelte sa oň. Vlejte nádej klesajúcim.

RV, Jozef Kováčik

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (27. marca, RV) – V nedeľu sa na Námestí sv. Petra zišli tisícky veriacich, aby si vypočuli slová pápeža Benedikta XVI. pred poľudňajúcou modlitbou Anjel Pána. Svätý Otec vo svojom príhovore vychádzal z liturgických čítaní 3. pôstnej nedele.

Drahí bratia a sestry!

Tretia pôstna nedeľa je charakteristická slávnym dialógom medzi Ježišom a Samaritánkou, ktorý vyrozprával evanjelista Ján. Žena chodievala každý deň čerpať vodu zo studne pochádzajúcej z čias patriarchy Jakuba. V ten deň tam našla Ježiša, sediaceho, „unaveného z cesty“ (Jn 4,6). Svätý Augustín hovorí: „Nie nadarmo je Ježiš unavený ... Kristova sila ťa stvorila, Kristova slabosť ťa posilnila... Svojou silou nás stvoril, svojou slabosťou nás prišiel hľadať“ (In Ioh. Ev., 15, 2). Ježišovu únavu, znamenie jeho skutočnej ľudskosti, môžeme vidieť ako predohru utrpenia – s ňou niesol a zavŕšil dielo nášho vykúpenia. Osobitne v stretnutí so Samaritánkou pri studni sa objavuje téma Kristovho „smädu“, ktorý vyvrcholí vo výkriku na kríži: „Žiznim.“ (Jn 19, 28). Zaiste, tento smäd má svoj fyzický základ. Ale Ježiš, ako znova hovorí Augustín, „mal smäd po viere tejto ženy“ (In Ioh. Ev. 15, 11), ako aj po viere nás všetkých. Boh Otec ho poslal, aby uhasil náš smäd po večnom živote, darujúc nám svoju lásku, ale pre prijatie tohto daru Ježiš žiada od nás vieru. Všemohúcnosť lásky vždy rešpektuje slobodu človeka; klope na srdce a tpežlivo čaká na jeho odpoveď.

V stretnutí so Samaritánkou stojí v popredí symbol vody, ktorý jasne naznačuje sviatosť krstu, zdroj nového života skrze vieru v Božiu milosť. Toto evanjelium, v skutočnosti - ako som spomenul v katechéze na Popolcovú stredú - je súčasťou starobylej prípravy katechumenov na prijatie kresťanskej iniciácie, ktoré sa konalo počas Veľkonočnej vigílie. „Kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám“, hovorí Ježiš, „nebude žízniť naveky. A voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života.“ (Jn 4, 14). Táto voda predstavuje Ducha Svätého, znamenitý „dar“ ktorý nám od Boha Otca priniesol Ježiš. Kto sa v krste znovu narodí z vody a Ducha Svätého, vstúpi do reálneho vzťahu s Bohom, do synovského vzťahu, a môže ho uctievať „v duchu a pravde“ (Jn 4,23.24), ako znovu objasňuje Ježiš Samaritánke. Vďaka stretnutiu s Ježišom Kristom a daru Ducha Svätého viera človeka dosahuje svoje naplnenie ako odpoveď na plnosť Božieho zjavenia.

Každý z nás sa môže stotožniť so ženou Samaritánkou: Ježiš na nás čaká najmä v tomto pôstnom období, aby prehovoril k nášmu srdcu. Zastavme sa na chvíľu v tichu, vo svojej izbe, v kostole alebo na osamelom mieste. Načúvajme jeho hlasu, ktorý nám hovorí: „Keby si poznal Boží dar...“. Nech nám Panna Mária pomáha, aby nám nechýbalo toto stretnutie, od ktorého závisí naše skutočné šťastie.

Preložil Peter Dufka/ snímka archív

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Alfonz Mária de Liguori

Vatikán (30. marca, RV) – Generálna audiencia Benedikta XVI. v stredú predpoludňím na Námestí sv. Petra vo Vatikáne. Svätý Otec sa vo svojej katechéze zameril na život sv. Alfonza Márie de Liguori, zakladateľa Redemptoristov:

Drahí bratia a sestry! Dnes by som vám chcel predstaviť svätého Učiteľa Cirkvi, ktorého sme až dodnes dlžníkmi, pretože bol významným teológom, moralistom a učiteľom duchovného života pre všetkých, no obzvlášť pre jednoduchých ľudí. Je autorom slov i hudby jednej z najznámejších talianskych vianočných piesní: Ty zostúp z hviezd (Tu scendi dalle stelle).

Alfonz Mária de Liguori sa narodil v roku 1696 a patrilo do váženej a bohatej neapolskej rodiny. Bol obdarovaný výnimočnými intelektuálnymi schopnosťami, už vo veku šestnástich rokov dosiahol doktorát z civilného i kánonického práva. Bol najbrilantnejším

advokátom neapolského súdu: počas ôsmich rokov vyhral všetky procesy, ktoré obhajoval. Akokoľvek vo svojej duši vyprahnutej po Bohu a túžiacej po dokonalosti, ho Pán priviedol k uvedomeniu si toho, že ho povoláva k inej ceste. Vskutku v roku 1723 pohoršený z korupcie a nespravodlivosti súdneho prostredia zanechal svoju profesiu – a s ňou i bohatstvo a úspech – a rozhodol sa stať kňazom, napriek odporu svojho otca. Mal vynikajúcich učiteľov, ktorí ho uviedli do štúdia Svätého písma, cirkevných dejín a mystiky. Nadobudol rozsiahle teologické vzdelanie, ktoré o niekoľko rokov neskôr zúročil vo svojej tvorbe. Za kňaza bol vysvätený v roku 1726 a pracoval v

Diecéznej kongregácii apoštolských misií. Hoci Alfonz začal svoje dielo evanjelizácie a katechézy uprostred najchudobnejších vrstiev neapolskej spoločnosti, predsa im ohlasoval evanjelium s veľkou láskou

a učil ich základné pravdy viery. Nie málo z týchto osôb – chudobných a skromných – ku ktorým sa obracal, bolo obeťami rôznych nerestí i páchatelmi kriminálnych činov. S veľkou trpezlivosťou ich učil modliť sa a povzbudzoval ich k tomu, aby zlepšili svoj spôsob života. Alfonz dosiahol mimoriadne výsledky: v tých najbiednejších štvrtiach mesta sa množili skupiny osôb, ktoré sa večer stretávali v súkromných príbytkoch či dielňach, aby sa modlili a meditovali Božie slovo pod vedením niekoľkých katechéto, formovaných na to Alfonzom a inými kňazmi, ktorí pravidelne navštevovali tieto skupiny veriacich. Keď sa – na žiadosť neapolského arcibiskupa – tieto stretnutia začali konať v kaplnkách mesta, dali im názov „Večerné kaplnky“ (Cappelle serotine). Tieto sa stali skutočným prameňom morálnej výchovy, sociálneho ozdravenia a vzájomnej pomoci medzi chudobnými: krádeže, súbaje a prostitúcia takmer vymizli.

Hoci sociálny a náboženský kontext doby sv. Alfonza bol podstatne odlišný od nášho, predsa len „Večerné kaplnky“ sa zdajú byť modelom misijnej práce, ktorým sa môžeme inšpirovať aj dnes v „novej evanjelizácii“ obzvlášť tých najchudobnejších a pre vytvorenie ľudského spolužitia, ktoré by bolo spravodlivejšie, bratskejšie a solidárnejšie. Kňazom je zverený úrad duchovnej služby. Zatiaľ čo správne formovaní laici sa môžu stať účinnými kresťanskými animátormi a tak autentickým evanjeliovým kvasom uprostred spoločnosti.

Potom ako začal premýšľať o evanjelizácii pohaných národov – Alfonz vo veku 35 rokov – prišiel do kontaktu s vidiečanmi a pastiermi vo vnútorných regiónoch Neapolského kráľovstva a – zasiahnutý ich náboženskou neznalosťou a ich zanedbanosťou – rozhodol sa opustiť hlavné mesto a venovať sa týmto osobám, chudobným duchovne i materiálne. V roku 1732 založil Kongregáciu Najsvätejšieho Vykupiteľa, ktorú vložil pod opateru biskupa Tommasa Falcoiu a on sám sa stal jej predstaveným. Títo rehoľníci, vedení Alfonzom, sa stali autentickými putujúcimi misionármi, ktorí chodili aj do tých najvzdialenejších dedín povzbudzujúc k obráteniu a vytrvalosti v kresťanskom živote predovšetkým skrze modlitbu. Ešte aj dnes redemptoristi rozšírení v mnohých krajinách sveta s novými formami apoštolátu pokračujú v tomto evanjelizačnom poslaní. Myslím na nich s uznaním a povzbudzujem ich k tomu, aby boli vždy verní príkladu ich svätého zakladateľa.

Obdivovaný pre svoju dobrotu a pastoračnú horlivosť, bol Alfonz menovaný za biskupa diecézy Sant'Agata dei Goti, no tejto služby sa – kvôli rôznym chorobám, ktorými trpel – zriekol v roku 1775 s povolením pápeža Pia VI. Ten istý pápež v roku 1787, keď sa dozvedel o jeho smrti, ktorá prišla po mnohých utrpeniach, zvolal: „Bol to svätec!“ a nemýlil sa. Alfonz bol kanonizovaný v roku 1839. V roku 1871 bol vyhlásený za Učiteľa Cirkvi. Tento titul mu patrí pre viacero dôvodov. Predovšetkým pre bohaté učenie morálnej teo-

lógie, ktorá vhodne vyjadruje katolícke učenie, a to až natoľko, že bol pápežom Píom XII. vyhlásený za „patrona spovedníkov a moralistov“. V jeho časoch sa veľmi rozšírila mimoriadne rigorózna interpretácia morálneho života, aj z dôvodu jansenizmu, ktorý miesto toho, aby živil dôveru a nádej v Božie milosrdenstvo, podnecoval strach a predstavoval Boha ako zachmúreného a prísneho, veľmi vzdialeného tomu, aký nám bol zjavený Ježišom. Sv. Alfonz predovšetkým vo svojom hlavnom diele s názvom Morálna teológia predkladá vyrovnanú a presvedčivú syntézu požiadaviek Božieho zákona vrytého do našich sŕdc, v plnosti zjaveného Kristom a spohľadlivo interpretovaného Cirkvou, ako aj dynamizmy svedomia a slobody človeka, ktoré práve skrze príľnutie k pravde a dobru umožňujú dozretie a plnú realizáciu osoby. Pastierom duší a spovedníkom Alfonz odporúčal byť vernými katolíckemu morálnemu učeniu, zároveň zdôrazňujúc postoj láskavý, vnímavý a príjemný, aby sa penitenti mohli cítiť sprevádzaní, podporovaní a povzbudzovaní na ich ceste viery a kresťanského života. Sv. Alfonz sa nikdy neunavil opakovať, že kňazi sú viditeľným znakom neviditeľného Božieho milosrdenstva, ktoré odpúšťa a posväcuje myseľ a srdce hriešnika, aby sa obrátil a zmenil život. V našej dobe, v ktorej sú jasné znaky straty morálneho vedomia a – je potrebné to uznať – istež straty úcty voči sviatosti zmierenia, učenie sv. Alfonza je stále mimoriadne aktuálne.

Spolu s teologickými dielami Alfonz vytvoril množstvo ďalších spisov určených k náboženskému formovaniu ľudu. Ich štýl je jednoduchý a príjemný. Čítané a prekladané do množstva jazykov diela sv. Alfonza prispeli k formovaniu ľudovej spirituality posledných dvoch storočí. Niektoré z nich sú texty, ktorých čítanie je veľmi užitočné aj dnes ako napríklad Večné maximy, Slávy Márie a Cesta lásky. Hlavne toto posledné dielo reprezentuje syntézu jeho myšlienok a je jeho vrcholným dielom. Veľmi zdôrazňuje nevyhnutnosť modlitby, ktorá umožňuje otvorenie sa Božej milosti ku každodennému plneniu Božej vôle a dosiahnutiu vlastného posvätenia. O modlitbe píše: „Boh nikomu neodníma milosť modlitby, ktorou sa získava pomoc k prekonaniu akejkoľvek žiadostivosti a každého pokušenia. A hovorím, opakujem a vždy budem opakovať, kým budem žiť, že celá naša spása spočíva v modlitbe.“ Odtiaľto pochádza známy výrok „Kto sa modlí, bude spasený“ (Del gran mezzo della preghiera e opuscoli affini. Opere ascetiche II. Roma 1962, p.171). Spomínam si pri tejto príležitosti na výzvu môjho predchodcu ctihodného Božieho služobníka Jána Pavla II.: „Naše kresťanské komunity sa musia stať „školami modlitby“... Je teda potrebné, aby výchova k modlitbe sa stala podstatným bodom každého pastoračného plánovania“ (Apoštolský list Novo Millennio ineunte, 33,34).

Medzi formami modlitby horlivo odporúčanými sv. Alfonzom vyniká návšteva Najsvätejšej Sviatosti alebo – ako by sme dnes povedali – adorácia, či už krátka alebo dlhá, súkromná alebo spoločná pred Eucharistiou.

„Istotne“, píše Alfonz, „medzi všetkými pobožnosťami táto – adorovanie sviatostného Ježiša – je prvou hneď po sviatostiach, je tou Bohu najmilšou a nám najužitočnejšou... Ó, aká sladkosť stáť s vierou pred oltárom... zveriť mu svoje potreby, ako robí priateľ priateľovi, ktorému plne dôveruje!“ (Návšteva Najsvätejšej Sviatosti a Márie pre každý deň mesiaca. Úvod). Alfonziánska spiritualita je vskutku mimoriadne kristologická, s ohniskom v Kristovi a jeho Evanjelii. Meditovanie mystéria vtelenia a umučenia Pána je často objektom jeho kázní. V týchto udalostiach je spása ponúknutá všetkým ľuďom „v hojnosti“. A práve preto, že je kristologická, alfonziánska spiritualita je aj mariánska. Mimoriadne oddaný Márii poukazuje na jej úlohu v dejinách spásy: Spoločníčka vykúpenia, Prostrednica milosti, Matka, Obhajkyňa a Kráľovná. Okrem toho sv. Alfonz potvrdzuje, že úcta k Márii bude pre nás veľkou potechou v okamihu našej smrti. Bol presvedčený, že meditovanie o našom večnom osude, o našom povolani byť vždy účastní na Božej blaženosti, ako aj o tragickej možnosti zatratenia, prispieva k tomu, aby sme žili s pokojom a úsilím a čelili realite smrti vždy s plnou dôverou v Božiu dobrotu.

Sv. Alfonz Mária de Ligouri je príkladom horlivého pastiera, ktorý získal duše ohlasovaním evanjelia a vysluhovaním sviatostí spôsobom miernym a dobrosrdečným, ktorý sa rodil z intenzívneho vzťahu s Bohom, Nekonečnou dobrotou. Mal reálny optimistický pohľad na zdroje dobra, ktoré Pán dáva všetkým ľuďom a zdôrazňoval pocity srdca ako i mysle pre lásku k Bohu a bližnému.

Na záver by som chcel pripomenúť, že náš svätec – podobne ako sv. František Saleský, o ktorom som hovoril pred niekoľkými týždňami – zdôrazňuje, že svätosť je prístupná každému kresťanovi: „Rehoľníkovi ako rehoľníkovi, laikovi ako laikovi, kňazovi ako kňazovi, manželovi ako manželovi, obchodníkovi ako obchodníkovi, vojakovi ako vojakovi a podobne hovoriac o každom inom postavení“ (Pratica di amare Gesù Cristo. Opere ascetiche I, Roma 1933, p. 79). Ďakujeme Pánovi, že svojou prozreteľnosťou vzbudzuje svätcov i učiteľov na rôznych miestach i časoch, ktorí hovoria tým istým jazykom, aby nás pozvali rásť vo viere a žiť s láskou a radosťou naše kresťanstvo v jednoduchých každodenných skutkoch, aby sme tak kráčali na ceste svätosti, na ceste k Bohu a pravej radosťi.

Na generálnej audiencii Benedikt XVI. pozdravil pútnikov aj po slovensky:

„Srdečne pozdravujem pútnikov zo Slovenska, osobitne z Kňažej, ako aj študentov a pedagógov Právnickej fakulty Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Bratia a sestry, v tejto pôstnej dobe je každý z nás pozvaný k vnútornej obnove, k zmiereniu s Bohom i s ľuďmi. Prajem vám, aby aj táto púť do Ríma vám pomohla k nastúpeniu tejto cesty obnovy. Ochotne žehnám vás i vaše rodiny vo vlasti. Pochválený buď Ježiš Kristus!“

Preložil: Ľubomír Rebek

Apel pápeža k situácii na Pobreží Slonoviny

Vatikán (31. marca, RV) – Počas generálnej audiencie pápež Benedikt XVI. vyjadril znepokojenie a bolesť nad krvavými konfliktami na Pobreží Slonoviny, ktoré si od novembra vyžiadali viac ako 500 mŕtvych a pol milióna utečencov. „Už dlho sa moja myseľ obracia na národ Pobrežia Slonoviny, postihnutý bolestivými bojmi a sociálnymi i politickými tlakmi“, povedal Svätý Otec a prejavil svoju blízkosť s tými, čo trpia násilie. Zdôraznil, že tento dramatický konflikt musí byť čo najskôr urovnaný pokojnou cestou a vyjadril rozhodnutie poslať do tejto oblasti predsedu Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj, ktorým je kardinál Peter Turkson Kodwo. Miestny arcibiskup Jean-Pierre Kutwa vyjadril vďačnosť za povzbudivé slová pápeža v nádeji, že budú vypočuté. -jak-

Benedikt XVI. uznal cirkevné spoločenstvo s antiochijským maronitským patriarchom

Vatikán (25. marca, RV) - Svätý Otec uznal plné cirkevné spoločenstvo s novým antiochijským maronitským patriarchom Becharom Butrusom Raiom, o ktoré ho požiadal v súlade s kánonom 76 § 2 Kódexu kánonického práva. Nový patriarcha bol zvolený do tohto úradu 15. marca 2011 synodou biskupov z Libanonu, Blízkeho východu, Európy i Ameriky, ktorí sa zišli v Bejrúte.

Mons. Bechara Butrus Rai sa narodil v roku 1940, zložil sľuby v Maronitskom ráde blahoslavenej Panny Márie (Marianiti) a kňazskú vysviacku prijal v r. 1967. Filozofické a teologické štúdiá absolvoval na Pápežskej lateránskej univerzite v Ríme, ktoré zavŕšil doktorátom z kánonického práva. V rokoch 1967 až 1975 bol zodpovedný za arabskú sekciu Vatikánskeho rozhlasu. Biskupskú vysviacku prijal v r. 1986.

Maronitská cirkev má dnes približne 3 milióny veriacich, z nich dve tretiny žijú v diaspóre. Tvoria ju 23 diecéz a dva vikariáty. Jej počiatky siahajú do 5. storočia, keď sa malá sýrska rehoľná komunita ukryla v libanonských horách, aby ušla prenasledovaniu monofyzitov, teda stúpencom herézy, ktorá tvrdila, že v Ježišovi Kristovi je len božská prirodzenosť a tá pohltila ľudskú prirodzenosť. Krížové výpravy umožnili maronitom v r. 1182 potvrdiť svoju jednotu s Rímom. Maronitská cirkev je jedinou východnou katolíckou cirkvou, ktorej vznik nebol podmienený opozíciou s Ortodoxnou cirkvou. Maronitskí kresťania žijúci v diaspóre sú dnes najmä v Jordánsku, Izraeli, Palestíne, Egypte, Sýrii a na Cypre. Pomerne veľa maronitov žije aj v Argentíne, Brazílii, Mexiku, USA a Kanade, kde majú svoje eparcháty. -pd-

Benedikt XVI. prijal na audiencii pravoslávneho prímasa Cypru Chrysostoma II.

Vatikán (28. marca, RV) – V pondelok napoludnie prijal pápež Benedikt XVI. na audiencii arcibiskupa Novej Justiniány a celého Cypru Chrysostoma II. Pravoslávny arcibiskup sa stretol aj s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom, ďalej s predsedom Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov, kardinálom Kurtom Kochom, tiež s kardinálom Leonardom Sandrim, ktorý je prefektom Kongregácie pre východné cirkvi, Gianfrancom Ravasim, predsedom Pápežskej rady pre kultúru a Jeanom-Louisom Tauranom, predsedom Pápežskej rady pre medzináboženský dialóg. Počas stretnutia Benedikta XVI. a Chrysostoma II. sa okrem iného diskutovalo o situácii kresťanov na Blízkom východe a o otázke náboženskej slobody na ostrove Cyprus. -jak-

žou láskou, ktorá odpúšťa a premieňa.“ Pápež Benedikt XVI. uviedol ako ďalší výchovný vplyv svedenia na kňazov aj skutočnosť, že vyznania v svednici sú neraz pre kňaza lekciami pokory a viery.

V prípade penitenta, teda kajúcnika je taktiež zrejmy výchovno-formačný vplyv sviatosti zmierenia: „Spytovanie svedomia nás vychováva pozrieť sa poctivo na svoj život, konfrontovať ho s pravdou evanjelia a prehodnocovať ho nielen ľudskými parametrami. Konfrontovanie s prikázaniami, blahoslavenstvami, a najmä s pravidlom lásky je prvá «škola kajúcnosti». Vyznávanie hriechov vedie k pokore a spoznaniu vlastnej krehkosti, súčasne k uvedomeniu si nevyhnutnosti Božieho odpustenia a k dôvere v Božiu milosť, ktorá môže premieňať život.“

Svätý Otec na záver poprial prítomným kňazom, aby najprv oni sami hlboko precítili Božie milosrdenstvo, a tak sa stali nástrojmi, ktorým bolo zverená služba zmierenia (porov. 2Kor 5,18).

-jak-

Príhovor Svätého Otca účastníkom Kurzu o internom fóre

Vatikán (25. marca, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii účastníkov končiaceho sa Kurzu o internom fóre, ktorý sa koná vo Vatikáne od pondelka tohto týždňa. V Aule požehnaní sa napoludnie zišlo spolu asi 800 účastníkov formačného stretnutia, zväčša mladých kňazov, a zástupcov Apoštolskej penitenciárie, ktorá kurz každoročne organizuje, na čele s hlavným penitenciárom, kardinálom Fortunatom Baldellim. Svätý Otec sa po úvodných pozdravoch pozastavil pri jednom aspekte, ktorý si – ako sám povedal – nie vždy dostatočne uvedomujeme a má veľký duchovný a pastoračný význam. Je ním výchovno-vzdelávacia hodnota sviatostnej spovede.

Je pravda, že je vždy nutné zabezpečiť objektivitu účinkov sviatosti a jej správne vysluhovať ju podľa noriem. Nie je však nepotrebné premýšľať aj o tom, nakoľko ona môže formovať vieru - či vysluhovať a alebo kajúcnika. Verná a veľkorysá ochota kňazov k vypočutiu spovedí, ako to bolo v prípade veľkých svätcov histórie - sv. Jána Vianneya, sv. Jána Bosca, sv. Josemarího Escrivú, sv. Pia z Pietrelčiny, sv. Jozefa Cafassa, sv. Leopolda Mandiča - nám všetkým ukazuje, že svedenie môže byť skutočným „miestom“ posväcovania. Ako príklad formačného vplyvu sviatosti zmierenia na jej vysluhovateľa Svätý Otec uviedol situácie, kedy kňaz priamo asistuje pri zázrakoch obrátenia, ktoré posilňujú vieru jeho samého. „Spovedať znamená v podstate kontemponovať nádhru Božieho milosrdenstva, dotýkať sa účinkov kríža a vzkriesenia Krista. Nezriedka sme postavení pred skutočné existenčné a duchovné drámy, ktoré nenachádzajú odpoveď v slovách ľudí, ale sú prijaté a objaté Bo-

Benedikt XVI.: Nezostať ľahostajní pri útokoch proti rodine!

Vatikán/Kolumbia (29. marca, RV) – „Nemôžeme zostať ľahostajní tvárou v tvár útokom, ktoré sú namierené proti rodine, základnej bunke spoločnosti“, zdôraznil pápež Benedikt XVI. vo svojom poslanstve pre biskupov Latinskej Ameriky a Karibiku pri príležitosti stretnutia, ktoré sa v týchto dňoch koná v Bogote, v Kolumbii. Na stretnutí sú prítomní biskupi, ktorí sú v danom svetovom regióne zodpovední za pastoračnú rodín a ochranu života v jednotlivých krajinách. Vo svojom poslanstve ďalej píše: „Rodina je hodnotou, po ktorej národy Latinskej Ameriky najviac túžia. No množstvo rodín trpí kvôli súčasným situáciám, ktoré rodine neprajú: rýchle kultúrne zmeny, sociálna nestabilita, migrácia, chudoba, výchovné programy, ktoré banalizujú sexualitu, ako aj mnohé falošné ideológie. Musíme na tieto výzvy odpovedať – vo svetle evanjelia – a nenechať sa znechutiť.“

Svätý Otec ďalej zdôraznil, že: „...rodina je založená na nerozlúčnej jednote muža a ženy. Iba tak totiž môže plniť svoje poslanie – byť živou bunkou spoločnosti, prameňom života, školou konštruktívneho a pokojného spolužitia, nástrojom svornosti a jediným privilegovaným miestom, v ktorom – s radosťou i zodpovednosťou – môže byť prijatý a ochraňovaný nový ľudský život od svojho počiatku až po prirodzenú smrť.“

Svätý Otec zdôraznil, že kresťanské rodiny sú dôležitým subjektom evanjelizácie a apoštolátu: „Je nevyhnutné pokračovať v povzbudzovaní rodičov v ich práve – i základnej zodpovednosti – ktoré majú a tým je výchova nových generácií k viere a hodnotám, ktoré zušľachtľujú ľudskú existenciu.“ Pápežovo poslanstvo na stretnutí prečítal kardinál Ennio Antonelli, predseda Pápežskej rady pre rodinu.

-fr-

Benedikt XVI. o zmysle ľudskej práce

Vatikán (26. marca, RV) - Benedikt XVI. sa stretol v Aule Pavla VI. s účastníkmi púte diecézy Terni-Narni-Amelia, ktorá sa konala pri príležitosti 30. výročia návštevy Jána Pavla II. v oceliarni v Terni. Asi 8 tisíc pútnikov si vypočulo príhovor Benedikta XVI., v ktorom sa zamerával na zmysel práce:

„Terni je poznačené prítomnosťou jednou z najväčších oceliarní, ktoré významne prispeli k rastu pracovných príležitostí. Je to dielo poznačené svetlom, ale aj ťažkými časmi, ako sú tie, ktoré prežívame dnes. Kríza priemyslu prináša tvrdú skúšku na život mesta, ktoré musí prehodnotiť svoju budúcnosť. Do tejto skutočnosti je vtiahnutý život jednotlivých pracujúcich i celých rodín. Viem, že Cirkev v diecéze robí čo môže a chce vám byť nablízku, aby vám odovzdala nádej evanjelia a silu k vytváraniu spravodlivejšej a ľudskejšej spoločnosti. Vychádza pri tom zo zdroja, ktorým je Eucharistia. Vo svojom prvom pastierskom liste s názvom Eucharistia zachráni svet váš biskup naznačil, čo je zdrojom, z ktorého treba čerpať a ku ktorému je potrebné sa vrátiť, aby ste prežívali radosť z viery a nadšenie pre vytváranie lepšieho sveta. Nedel'né slávenie eucharistie sa tak stáva ohniskom pastoračnej činnosti diecézy. Je to skutočnosť, ktorá už priniesla svoje ovocie: z Eucharistie – v ktorej sa Kristus sprítomňuje vo svojom zvrchovanom akte lásky pre všetkých nás – sa učíme žiť ako kresťania v spoločnosti a táto sa tak stáva pohostinnou, solidárnejšou a pozornejšou na potreby všetkých, najmä tých najslabších, aby sa stala bohatšou na lásku. Svätý Ignác z Antiochie, biskup a mučeník, definoval kresťanov ako ľudí, ktorí „žijú z nedele“ (iuxta dominicum viventes), teda „z Eucharistie“. Žiť „eucharistickým spôsobom“ znamená žiť ako jedno telo, jedna rodina, ako spoločnosť, zjednotená láskou. Povzbudenie byť „eucharistický“ nie je jednoduchou morálnou výzvou určenou jednotlivcom, ale je povzbudením k účasti na dynamizme samotného Ježiša, ktorý ponúka svoj život pre druhých, aby boli všetci jedno.

Práca, drahí priatelia, nám pomáha k tomu, aby sme boli bližšie k Bohu a druhým. Ježiš sám bol robotník. Strávil väčšinu svojho pozemského života v Nazarete, v dielni sv. Jozefa. Evanjelista Matúš poukazuje na to, že ľudia hovorili o Ježišovi ako o „synovi tesára“ (Matúš 13, 55) a Ján Pavol II. v Terni hovoril o „evanjeliu práce“ zdôrazňujúc, že bolo napísané predovšetkým skutočnosťou, že Syn Boží sa stal človekom a pracoval svojimi vlastnými rukami. Ba dokonca konal prácu, ktorá bola skutočnou fyzickou prácou, zaberala najväčší časový úsek jeho života na tejto zemi, a ňou začal dielo vykúpenia človeka a sveta. Už táto skutočnosť nám hovorí o dôstojnosti ľudskej práce, ktorá zapadá do tajomstva vykúpenia. Je dôležité tomu porozumieť v kresťanskej perspektíve. Často, však, je práca videná len ako prostriedok k zisku, alebo dokonca v rôznych situáciách

na celom svete ako prostriedok k vykorisťovaniu, a tým porušovaniu dôstojnosti ľudskej osoby. Rád by som tiež spomenul problém práce v nedeľu. Bohužiaľ, v našich spoločnostiach tempo spotreby má tendenciu obráť nás o zmysel sviatku nedele, ako dňa Pána a spoločnosti.

Vážení robotníci a robotníčky, milí priatelia, chcem ukončiť tento môj krátky príhovor slovami ubezpečenia, že Cirkev podporuje a povzbudzuje všetky snahy zamerané na zabezpečenie dôstojnej a stabilnej práce pre všetkých. Pápež je vám blízko, je pri vašich rodinách, deťoch, mladých, vašich starých a nosí vás všetkým vo svojom srdci pred Bohom. Nech Pán žehná vás, vašu prácu a vašu budúcnosť.

-pd-

Benedikt XVI. pri pamätníku obetí nacizmu

Vatikán (28. marca, RV) – Pápež Benedikt XVI. v nedeľu vzdal úctu Talianom, ktorí boli zavraždení v roku 1944 nacistami pri Fosse Ardeatine na juhu Ríma. Svätý Otec uskutočnil návštevu pamätníka ardeatínskeho masakru pri príležitosti 67. výročia tragickej udalosti, ktorá bola odplatom za útok na nemeckých okupantov z 23. marca 1944. Partizáni z organizovanej vlasteneckej skupiny vtedy uskutočnili útok trhavinami na zástup nemeckých policajtov pochodujúcich po Via Rasella v Ríme. Zahynulo pri ňom 33 Nemcov a Adolf Hitler nariadil, aby za každého z nich bolo zabitých 10 Talianov. Výsledkom bola 24. marca pomsta v podobe chladnokrvne zavraždených 335 ľudí, medzi ktorými boli civilní obyvatelia, vojenský väzni z rímskych väzníc, a 75 Židov. Hlavného zodpovedného za masaker, veliteľa síl SS v Ríme Herberta Kapplera, v povojnovom období odsúdili v Taliansku na doživotné väzenie. V lete 1977 sa mu podaril útek do Nemecka, kde o niekoľko mesiacov zomrel.

Benedikt XVI. navštívil Fosse Ardeatine. Stretol sa tam s príbuznými popravených a spoločne s hlavným rímskym rabínom Riccardom Di Segnim pokľakol pred miestom posledného odpočinku obetí. „To, čo sa tu stalo 24. marca 1944, je hlbokou urážkou Boha, pretože ide o úmyselné násilie človeka voči človeku,“ uviedol v príhovore Svätý Otec a dodal:

„Tak ako moji predchodcovia som sem prišiel, aby som sa modlil a obnovil spomienku. Prišiel som vzývať Božie milosrdenstvo, ktoré jediné môže vyplniť prázdno, priepasti otvorené ľuďmi, ktorí poháňaní slepým násilím popierajú dôstojnosť Božích synov a svojich bratov. Aj ja, ako biskup Ríma, mesta posväteného krvou mučeníkov evanjelia Lásky, prichádzam, aby som vzdal úctu týmto bratom, zavraždeným neďaleko od starovekých katakomb.“

Pápež prečítal poznámku jednej z obetí, ktorá bola nájdená vo Fosse Ardeatine, a ktorá svedčí o nesmiernej dôvere v Boha Otca aj v najťažších skúškach života. -Fr-

Nový arcibiskup Port-au-Prince Mons. Guire Poulard

Haiti (31. marca, RV) - „Čím viac plynie čas, tým viac cítime naliehavú potrebu vziať veci do vlastných rúk a nespoľiehať sa vo všetkom na pomoc zvonku“ - povedal Mons. Guire Poulard, nový arcibiskup Port-au-Prince, počas slávnostného uvedenia do úradu v uplynulých dňoch. Vyzdvihol význam medzinárodnej solidarity, veľkoryso prejavenej Haiti po zemetrasení z 12. januára 2010 a vyzval haitský ľud, aby znovu prebudil svoju „tradíciu veľkodušnosti“. Slávnosť sa konala v Port-au-Prince v blízkosti katedrály, ktorá bola zemetrasením úplne zničená a zúčastnili sa na nej nielen zástupcovia Cirkvi, ale aj predstavitelia spoločenského života, vrátane dvoch kandidátov na prezidentský úrad.

Biskup Guire Poulard sa narodil v r. 1942, je kňazom arcidiecézy Port-au-Prince, od r. 1988 bol biskupom v meste Jacmel a od r. 2009 v Les Cayes. Predchodca arcibiskupa Poularda Mons. Serge Miot, ako aj jeho vikár Mons. Charles Benoit, zahynuli pri zrútení budovy arcibiskupstva v dôsledku zemetrasenia. **-jak-**

Benedikt XVI. prijal nového arcibiskupa Kyjeva Svjatoslava Ševčuka

Vatikán (31. marca, RV) - Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii nového vrchného arcibiskupa Kyjeva a prímasa tamojšej Cirkvi Svjatoslava Ševčuka. Vladyka Svjatoslav bol zvolený Mimoriadnou synodou biskupov Ukrajinskej gréckokatolíckej cirkvi, ktorá sa konala 21.-24. marca 2011 v Ľvove.

Svätý Otec potvrdil a poželhal kánonickú voľbu vladyky Svjatoslava 23. marca. **-jak-**

Príprava na kňazskú vysviacku bývalých anglikánskych pastorov

Bývalí anglikánski pastori, ktorí sa stanú katolíckymi kňazmi v rámci Personálneho ordinariátu Našej Panej z Walsinghamu, zriadeného na základe apoštolskej konštitúcie Anglicanorum Coetibus, začali 14-týždňové prípravné štúdium. Jeden deň v týždni sa budú vzdelávať v seminári Westminsterskej diecézy v londýnskom Chelsea a kňazskú vysviacku prijmu na sviatok Zoslania Ducha Svätého 12. júna. Štúdiá financuje personálny ordinariát a zahrňujú široké spektrum predmetov a tém,

vrátane sviatostnej teológie, kňazstva, liturgie, katolíckej interpretácie Svätého písma, kánonického práva a katechizmu. Pokračovať bude aj dva roky po tom, čo sa anglikánski pastori stanú katolíckymi kňazmi. V uplynulých dňoch bol bývalým anglikánskym biskupom, ktorí sa stali prvými kňazmi Personálneho ordinariátu Našej Panej z Walsinghamu – Keithovi Newtonovi, Johnovi Broadhurstovi a Andrewovi Burnhamovi - udelený titul „monsignor“.

SIR/ -dj-

Križová cesta na SDM

Španielsko (31. marca, RV) – Zanietenie, umenie a ľudová zbožnosť budú aj na Svetových dňoch mládeže (SDM) mať svoje miesto. Križová cesta s dĺžkou 700m bude tvorená 15 súsošími zobrazujúcimi jednotlivé momenty utrpenia a smrti Ježiša Krista. Pobožnosť Križovej cesty na SDM bude viesť Svätý Otec Benedikt XVI. Jednotlivé súsošia budú do Madridu prinesené – ako je v tejto krajine tradičné – z 12 rôznych španielskych miest. **-mk-**

Biskupská vysviacka v Číne so súhlasom Svätej stolice i čínskej vlády

Asi 1500 veriacich sa včera zhromaždilo v čínskej diecéze Jiangmen, v Katedrále Nepoškvrneného srdca Panny Márie, pri príležitosti vysviacky nového biskupa. 46-ročný Pavol Liang Jansen bol vysvätený za biskupa so súhlasom Svätej stolice i čínskej vlády. Vzťahy medzi Vatikánom a najľudnatejšou krajinou sveta ochladli minulý rok v novembri po neplatnej biskupskej vysviacke biskupa diecézy Chengde, ktorú Svätá stolica neuznala. Napätie podporila aj nútená účasť zástupcov Cirkvi lojálnej voči pápežovi na 8. zhromaždení čínskych katolíckych predstaviteľov v decembri. Na včerajšej vysviacke koncelebrovalo vyše 40 biskupov a kňazov, stovky veriacich ju sledovali na televíznych obrazovkách pred katedrálou. Biskup Liang pre agentúru AsiaNews vyjadril „úľavu“ nad tým, že vysviacka prebehla bez incidentov a všetci prítomní cirkevní predstavitelia majú dobré vzťahy so Svätou stolicou. „Môj križ je ťažký, ale verím, že ma Pán bude ochraňovať a pomôže mi v mojej biskupskej službe,“ uviedol a dodal, že medzi jeho priority bude patriť duchovná formácia kňazov, rehoľníkov a laikov. Diecéza Jiangmen bola vakantná od roku 2007, keď vo veku 95 rokov zomrel biskup Peter Pavol Li Panshi. Žije v nej približne 20 tisíc katolíkov. **Zenit/ -dj-**

Britský vojenský ordinár o vojenských operáciách v Líbyi

Veľká Británia (26. marca, RV) - Britský vojenský ordinár, Mons. Richard Moth, vo svojej nóte vyzval koalíčné sily, aby riadili svoje vojenské akcie v Líbyi vždy s pohľadom upretým na cieľ, ktorý bol jasne stanovený: ochrana civilného obyvateľstva pred útokmi líbyjského vodcu Muammara Kaddáfího. „Rozhodnutie o bezletovej zóne kvôli ochrane líbyjského ľudu bolo silným a jasným posolstvom medzinárodného spoločenstva, no táto vojenská akcia musí slúžiť iba a jedine k ochrane bezbranných“, píše biskup v nóte a pokračuje: „...použitie sily má byť povolené iba počas nevyhnutne potrebného času a medzinárodné sily majú vynaložiť všetko úsilie na to, aby sa predišlo stratám na ľudských životoch a zbytočným škodám na infraštruktúre krajiny“. Mons. Moth ďalej vyzval britských katolíkov k modlitbám za urýchlené vyriešenie konfliktu i za vojakov ochraňujúcich nevinných civilistov.

Ordinárova nóta odráža rastúcu rozpačitosť vo verejnej mienke ohľadne cieľov vojenského zásahu a predovšetkým obavy, že sa konflikt môže predĺžiť a zvrhnúť. Hoci letecký útok bol odobrený väčšinou britského parlamentu, najnovšie prieskumy poukazujú na klesajúcu podporu Britov vojenskej akcii. **-Pr-**

Apoštolský nuncius Mennini o zasadaní na tému situácie v Líbyi

Vatikán/Líbya (29. marca, RV) – Na rokovaní v Londýne o vojenskom konflikte v Líbyi sa nezúčastnili iba zástupcovia krajín bezprostredne zapojených do vojenských operácií, ale zúčastnilo sa ho široké spektrum krajín a organizácií, ktoré prejavili záujem o lepšiu budúcnosť pre obyvateľov Líbye. Na zasadaní bola zastúpená i Svätá stolica apoštolským nunciom v Londýne, Mons. Antoniom Menninim, ktorý pre Vatikánsky rozhlas povedal:

„Hlavným očakávaním zasadania je, že krajiny «koalície», ako aj iné prizvané krajiny na zasadaní, môžu prispieť k dosiahnutiu toho cieľa, ktorý naznačil Svätý Otec v uplynulú nedeľu. Tento cieľ potvrdzujú aj iné inštitúcie, ako je napríklad Konferencia biskupov Talianska: čím skôr sa dosiahne koniec ozbrojeného konfliktu, tým skôr sa môže začať premýšľať o ďalšej ceste, ktorá znovu obnoví mier v Líbyi a ktorá by znamenala obnovenie normálneho života pre obyvateľov Líbye bez ohľadu na ideologickú, politickú, náboženskú a etnickú príslušnosť.“

Vzhľadom na vyhlásenia šéfov organizácií, ktorí zastupujú tieto krajiny, je tu zámer obrániť obeť útlaku, zabráňovať nespravodlivosti a násiliu. Myslím, že bude veľmi dôležité vytvoriť program nielen pre okamžitú

materiálnu pomoc, ale aj pre konkrétnu pomoc v politickej oblasti, rozdelenú na jednotlivé etapy, aby sa dosiahol stav založený na spravodlivosti a mieri. V tomto zmysle treba pripomenúť to, čo všetci vieme, že totiž nie je mier bez odpustenia a myslím, že v tejto dimenzii môže Katolícka cirkev v Líbyi zohrať veľmi dôležitú úlohu.

Verím, že slová Svätého Otca a činnosť Svätej stolice prispievajú k znovuoobjaveniu všetkého toho, čo predstavuje najhlbšie a najrýdzejšie túžby ľudskej rodiny. **-pd-**

Chorvátski biskupi vyzvali k pôstu a modlitbe

Chorvátsko (29. marca, RV) – Chorvátski biskupi vyzvali k pôstu a modlitbám pred vyhlásením rozsudku Medzinárodného trestného súdu v kauze troch chorvátskych generálov obvinených zo zločinov proti ľudskosti, ktorých sa údajne dopustili počas balkánskej vojny V osobitnom prehlásení Chorvátska biskupská konferencia vyzýva všetkých katolíkov tejto krajiny, aby sa prvé tri aprílové piatky postili a modlili za „spravodlivý rozsudok“, ktorý má byť vynesený 15. apríla v Haagu.

Geeráli Ivan Čermak, Mladen Markač a Ante Gotovina sú braní na zodpovednosť za vojenské zločiny a zločiny proti ľudskosti, ku ktorým údajne došlo v priebehu vojenských operácií vedených chorvátskou armádou proti srbským separatistom, ktorí v roku 1991 vytvorili Srbskú republiku. Podľa prokurátora bolo 324 Srbov zavraždených a 90 tisíc bolo donútených opustiť región v auguste 1995 po útoku vedenom pod krycím názvom operácia „Búrka“. **-pd-**

Spoločné komuniké Vrchného rabinátu Izraela a Svätej stolice

Izrael (1. apríla, RV) - Bilaterálna Komisia delegácií Vrchného rabinátu Izraela a Komisia Svätej stolice pre náboženské vzťahy so židovstvom sa stretla v týchto dňoch v Jeruzaleme. Témou diskusií boli výzvy, ktoré dáva sekularizovaná spoločnosť náboženským predstaviteľom. V spoločnom vyhlásení oboch delegácií - pod vedením vrchného rabína Shear Yashuva Cohena a kardinála Jorgeho Mariu Mejiu - zdôraznili dôležitosť spoločného svedectva proti nihilistickej ideológii a ponuku nádeje a morálneho smerovania pre našu dobu. Vo vyhlásení vyjadrili želanie, aby sa tieto otázky vyriešili čoskoro a stali sa predmetom rokovaní medzi Svätou stolicou a štátom Izrael, a boli okamžite ratifikované dohody v prospech oboch komunít. **-jak-**

68. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska

68. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska (KBS) sa konalo v dňoch 28. a 29. marca 2011 v penzióne Zornička na Donovaloch. Zúčastnilo sa ho 14 biskupov, členov KBS. Na rokovaní bol prítomný aj apoštolský nuncius v SR Mons. Mario Giordana.

Biskupi si vypočuli výročné správy o práci subkomisii a rád KBS. KBS zriadila na skúmanie a riešenie niektorých záležitostí /napr. katechéza, liturgia, sociálne problémy/ komisie a rady. KBS má 4 komisie a 18 rád. Tieto komisie každoročne predkladajú správu o svojej činnosti a zároveň biskupi dávajú podnety na ich činnosť.

Členovia KBS sa venovali schvaľovaniu pastierskeho listu k sčítaniu obyvateľov. List sa bude čítať v nedeľu 24. apríla vo všetkých rímskokatolíckych a gréckokatolíckych kostoloch na Slovensku namiesto homílie.

Medzi dôležité body rokovania patrili aj otázky spojené so slávením Jubilejného cyrilometodského roku 2013, konkrétne duchovná príprava na rok 2013. Príprava už začala putovaním relikvie svätého Cyrila po slovenských diecézach. Po Bratislavskej arcidiecéze a vojenskom ordinariáte bude nasledovať Trnavská arcidiecéza. Zároveň v jednotlivých diecézach sa odporúčajú katechetické témy a materiály, ktoré prehlbujú odkaz solúnskych bratov- kresťanskú vieru. Ohľadom prípravy historického filmu o svätých Cyrilovi a Metodovi informoval biskup František Rábek. Scenár filmu je v pripomienkovom konaní, odhadované náklady na realizáciu filmu sú 8 miliónov eur. Na projekt prispeje aj Ministerstvo kultúry SR.

Medzi bodmi rokovania bola i príprava a schvaľovanie materiálov katolíckeho náboženstva. Katolícke pedagogické a katechetické centrum so sídlom v Spišskej Novej Vsi z poverenia KBS pripravuje osnovy, metodické príručky, pracovné zošity a učebnice katolíckeho náboženstva. Pripravené materiály Komisia pre katechizáciu a školstvo postupuje určenému biskupovi na revíziu.

Katolícka cirkev poskytuje trojakú prípravu na prijatie sviatosti manželstva: vzdialenú, blízku a bezprostrednú. Rada pre rodinu KBS predstavila novú metodiku bezprostrednej prípravy na manželstvo. Metodika odzrkadľuje aktuálne otázky a problémy, ktoré sa vyskytujú pri vstupe do manželstva. KBS túto metodiku schválila a odporučila jej používanie na celom území Slovenska.

KBS poverila Spolok svätého Vojtecha, aby vydal Liturgiu hodín v reedícii. Toto vydanie bolo iniciované záujmom laikov o kompletnú modlitbu Liturgie hodín. Vydanie by sa malo realizovať do jedného roka.

Biskupi sa počas plenárneho zasadania stretli aj s predsedom Konferencie vyšších rehoľných predstaviteľov a predsedníčkou Konferencie vyšších predstaviteľov ženských rehoľ na Slovensku. Predstavení informovali o stave reholí na Slovensku a zároveň sa diskutovalo o ďalšej spolupráci medzi rehoľami a KBS.

Biskupi zaslali na základe žiadostí rádu Milosrdných sestier Svätého kríža žiadosť Kongregácii pre Boží kult a disciplínu sviatostí do Vatikánu o rozšírenie liturgickej úcty bl. sr. Zdenky na územie celého Slovenska.

Plénium KBS zvolilo delegáta KBS na Synodu o novej evanjelizácii vo Vatikáne. Stal sa ním Mons. Stanislav Zvolenský.

Hovorilo sa aj prípravách na Svetové dni mládeže, ktoré sa uskutočnia v auguste v Madride. Zo Slovenska sa očakáva účasť 2500 mladých ľudí. Budú ich sprevádzať biskupi Mons. Tomáš Galis a Mons. Peter Rusnák. Pred samotným vyvrcholením SDM v Madride sa mladí zapoja do aktivít v rôznych diecézach v Španielsku.

Biskupi sa po skončení plenárneho zasadania zúčastňujú na duchovných cvičeniach, ktoré vedie Mons. Cyril Vasil', SJ, sekretár Kongregácie pre východné cirkvi. -jk-

Slovenski biskupi k Vyhláseniu NR SR k aktom násilia a prenasledovania kresťanov

Katolícki biskupi Slovenska sa krátko po ukončení 68. plenárneho zasadania dozvedeli o Vyhlásení Národnej rady Slovenskej republiky k aktom násilia a prenasledovania kresťanských komunít na viacerých miestach vo svete.

Konferencia biskupov Slovenska veľmi oceňuje samotnú deklaráciu a aj skutočnosť, že bola prijatá v Národnej rade Slovenskej republiky s vysokým počtom súhlasných hlasov poslancov zo všetkých politických strán.

Vnímame ju ako prejav rešpektu voči základným ľudským právam a ako prejav solidarity s trpiacimi kresťanmi.

Týmto ocenením potvrdzujeme naše vyhlásenie z 18. februára, v ktorom sme sa obrátili na verejných činiteľov s naliehavou žiadosťou, aby „ochrana náboženskej slobody kresťanov bola presadzovaná v zahraničnej politike Slovenskej republiky.“

Sme presvedčení, že obrana a dodržiavanie náboženskej slobody kdekoľvek vo svete sú najlepšou cestou k nastoleniu pokoja a spravodlivosti.

Mons. Viliam Judák, podpredseda KBS

Spomienkove podujatie k sviečkovej manifestácii

V rámci slávnostnej pripomienky sviečkovej manifestácie v roku 1988 sa v piatok večer 25. marca 2011 uskutočnila v Katedrále svätého Martina svätá omša, ktorej hlavným celebrantom bol bratislavský arcibiskup metropolitá Stanislav Zvolenský. Homíliu predniesol banskobystrický biskup Rudolf Baláž. Poukázal na veľkú potrebu svedectva o Ježišovi Kristovi zo strany mladých ľudí aj v súčasnosti, a to aj podľa príkladu tých, ktorí sa o ňom nebáli svedčiť v časoch totality. Na svätej omši spievali štyri mládežnícke zbory, ktoré v Bratislave účinkovali už pred pádom železnej opony.

Ešte pred svätou omšou predniesol arcibiskup Stanislav Zvolenský na Hviezdoslavovom námestí príhovor, v ktorom pripomenul hrdinský spôsob, akým počas sviečkovej manifestácie vtedajší aktivisti požadovali vymenovanie katolíckych biskupov, úplnú náboženskú slobodu a tiež dodržiavanie ľudských práv. Sloboda je prejavom jedinečnosti ľudskej osoby. Jej hodnota je rešpektovaná, keď sa každému členovi spoločnosti umožňuje uskutočňovať vlastné životné povolanie; hľadať pravdu a vyznávať vlastné náboženské, kultúrne a politické predstavy, vyjadriť vlastné názory. No ku slobode patrí aj schopnosť odmietnuť to, čo je morálne negatívne, nech sa to prejavuje v akejkoľvek forme. Sloboda znamená aj schopnosť účinného oddelenia sa od všetkého, čo môže prekaziť osobný, rodinný a spoločenský rozvoj. Sloboda človeka je veľká, pretože, vyjadrené biblickou rečou, človek môže byť „zo všetkých stromov raja“. A predsa nie je nekonečná: pred „stromom poznania dobra a zla“ sa musí zastaviť. Obraz zastavenia sa pred „stromom poznania dobra a zla“ znamená, že človek si nenárokuje konať ako tvorca a absolútny pán stvorení a etických noriem. Tento obraz v konkrétnosti znamená prijatie mravnej normy, ktorú náboženstvá nazývajú Desiatimi božími prikázaniami. Preto je v dnešný deň vhodné nielen vyjadriť účastníkom sviečkovej manifestácie vďačnosť za vynikajúci a obetavý príklad osobnej slobody, ale aj obnoviť v sebe rozhodnutie žiť nadobudnutú slobodu pravdivo a správne.

Jozef Hal'ko

Celodiecézne stretnutie kňazov o almužne pôstu a Božom slove

Súciť s biednymi a blízkosť trpiacemu človeku boli hodnoty vyzdvihnuté počas celodiecézneho kňazského rekolekcie Banskobystrickej diecézy dňa 24. marca 2011. Banskobystrický diecézny biskup Rudolf Baláž v homílii nadviazal na evanjeliové rozprávanie o hodujúcom boháčovi a zobrákovi Lazárovi. (porov Lk 16, 19-31).

Mons. Rudolf Baláž počas svätej omše kňazskej rekolekcie poukázal na povinnosť kresťanskej solidarity s chudobnými, keď podotkol, že hoci malá časť ľudstva aj dnes neustále hoduje, väčšia časť hladuje a túži sa nasýtiť aspoň odrobinkami. „Podľa Božieho poriadku je naozaj trestuhodné byť bohatým medzi chudobnými a pritom ich nechávať bez pomoci,“ upozornil biskup.

Zdôraznil, že sem patrí aj chudoba v duchovnom zmysle. Kňazov pôsobiacich na rôznych pastoračných poliach v Banskobystrickej diecéze povzbudil k otázke: „Ako sa v pôstnom období priblížiť ku Kristovi, ktorý k nám prichádza ubitý?“ Poukázal na potrebu súcitu, blízkosti, citlivosti a ohľaduplnosti k biednym.

Diecézny biskup ďalej podčiarkol dôležitosť čítania Svätého písma a Bibliu prirovnal k zrkadlu, do ktorého sa potrebujeme denne pozerat'. „Ak budeme ponárat' korene duše do prameňov Božieho slova, odoláme púšti,“ uviedol Mons. Baláž.

Celodiecézne stretnutie kňazov pokračovalo vo veľkej aule prednáškovou časťou. Tu vystúpil historik Pavol Kollár s prednáškou Krížové cesty v Banskobystrickej diecéze z pohľadu historika. Následne pastorálny teológ Jozef Repko priblížil výzvy posolstva Benedikta XVI., ktoré Svätý Otec publikoval pre Pôstne obdobie 2011.

MUDr. Štefan Paľuch informoval o aktuálnej činnosti Hospicu Božieho milosrdenstva v Banskej Bystrici.

Zuzana Juhaniaková

Väzenská a justičná stráž bádala v Diecéznej knižnici v Nitre

Frekventanti odborného kurzu Inštitútu vzdelávania Zboru väzenskej a justičnej stráže v Nitre sa v rámci získavania všeobecného prehľadu zúčastnili 29. marca 2011 exkurzie na Nitrianskom hrade. Popri prehliadke areálu hradu navštívili Katedrálu sv. Emeráma, Pribinovu kaplnku a prehliadli si aj expozíciu diecézneho múzea a katedrálnej klenotnice. Vďaka odbornému výkladu ThDr. Ivana Kika sa priamo na mieste zoznámili s históriou najstaršej diecézy Slovenska i stredovýchodnej Európy. Po obhliadke hradného areálu sa presunuli do budovy Veľkého seminára a navštívili jednu z najstarších knižníc Nitriansku diecéznu knižnicu. Jej správca Mons. ThDr. Ladislav Belás príslušníkom a príslušníčkam ZVJS pochádzajúcim zo všetkých kútov Slovenska ochotne priblížil históriu, obsah i zaujímavosti knižnice. Mimoriadne zaujímavá a poučná návšteva centra Nitrianskej diecézy obohatila príslušníkov ZVJS o vedomosti z oblasti dejín Cirkvi na Slovensku a potvrdila záujem frekventantov kurzu aj o túto formu vzdelávania počas pobytu v Nitre, ktorú v Inštitúte vzdelávania popri svojej službe v Ústave na výkon väzby realizuje väzenský dekan Halkoci.

Tibor Ujlacký

Arcibiskup Bezák sa na Velehrade stretol s majstrom Otmarom Olivom

V utorok 22. marca si priamo v Olivom ateliéri na Velehrade na Morave trnavský arcibiskup Róbert Bezák spoločne s akademickým sochárom Otmarom Olivom prezreli prebiehajúce práce na obnove interiéru trnavskej katedrály. Projekt obnovy Katedrály teda pokračuje aj v týchto mesiacoch. Akademického sochára Otmaru Olivu požiadal o spoluprácu trnavský arcibiskup Róbert Bezák v minulom roku. Oliva by mal pre Katedrálu sv. Jána Krstiteľa v Trnave vytvoriť nový obojstranný stôl, kríž, krstiteľnicu a ďalšie plastiky. V tomto kostole sa tak netradične stretne baroková výzdoba s moderným umením. „Cirkev predsa nechce byť baroková, ale chce byť aj súčasná, tak by som rád prispel k tomu, aby kus nového, moderného umenia zostalo aj pre budúce generácie,“ povedal pri tejto príležitosti arcibiskup Bezák.

„Katedrála patrí arcibiskupovi a má v sebe dávnu históriu univerzitného kostola a duchovného centra. V súčasnosti ju chceme poňať viac ako moderný priestor, ktorý v sebe zároveň nesie aj to tradičné. Aj naďalej bude jednou z našich priorít predstavovať verejnosti modernú a aj sakrálnu kultúru. Duchovný rozmer katedrály chceme prenášať do toho ľudského,“ približuje trnavský arcibiskup.

Sochár Oliva dokončil prvú časť modelov z vosku: model kríža, ambonu, spodnú časť krstiteľnice a model hviezd, ktoré budú vložené do dlažby okolo oltára. Na tieto modely sa bude nanášať odlievacia forma, ktorá je tvorená zo sadry a antuky. Prvé plastiky budú odliate už v máji tohto roka. Oliva používa starodávnu metódu strateného vosku. Vosk sa pri odliavaní roztaví a na jeho miesto prichádza bronz. Otmar Oliva príde na návštevu do Trnavy pri príležitosti Noci kostolov. Zapojí sa do kultúrneho programu v Katedrále. Bude prezentovať fotografie svojej súčasnej práce pre trnavskú Katedrálu. Projekt obnovy by mal byť ukončený v roku 2013.

Akademický sochár Otmar Oliva (*19.2.1952) žije s manželkou Oľgou a 6 deťmi na Velehrade v ČR. Do európskeho povedomia vstúpilo jeho sochárske riešenie výzdoby Kaplnky Redemptoris Mater pápeža Jána Pavla II. vo Vatikáne a výbava interiéru Kostola Márie, Matky Cirkvi v slovinskom Maribore. **Margita Vanovčanová**

Pulz rádio KU v Ružomberku je najlepšie vysokoškolské rádio na Slovensku

Pulz rádio Katolíckej univerzity v Ružomberku (KU) je najlepším vysokoškolským rádiom na Slovensku. Rozhodla o tom odborná porota na ostatnom 7. ročníku

celoslovenskej súťaže vysokoškolských amatérskych rádii Rádiorallye 2011. Od piatka 25. marca do nedele 27. marca sa jej na Filozofickej fakulte (FF) KU zúčastňovalo približne 120 mladých tvorcov z univerzitných rádii z celého Slovenska. Tvorivý tím Pulz rádia okrem prvého miesta zaznamenal aj ďalšie mimoriadne úspechy. V jedenástich súťažných kategóriách si odniesol celkom štyri prvé miesta, päť druhých a tri tretie miesta. Okrem nich tiež získali dva diplomy za najúspešnejší kolektív a za organizáciu. Víťazné Pulz rádio postupuje na medzinárodnú prehliadku fonoamatérov pod názvom Cimes 2011, jej šesťdesiaty ročník sa na jeseň tohto roku uskutoční vo švajčiarskom Berne.

„Pre náš kolektív je Rádiorallye jedinečnou príležitosťou nielen predstaviť svoje nahrávky, ale ukázať ostatným aj priestor, v ktorom pracujeme a porovnávať našu prácu,“ uviedla riaditeľka Pulz rádia Marianna Buzmová. „Tento rok sme mali jasnú predstavu, a to zaujať svojou originalnosťou, profesionálnosťou a inteligentným humorom. Z ocenenia pre najlepšie rádio a ďalších cien sa tešíme.“

V rozhlasovom štúdiu na FF KU sa tento rok celkovo predstavilo desať univerzitných rádii. Zastúpenie mali rádiá Tlis z Bratislavy, Mladosť z Nitry, Inro zo Zvolena, žilinské Rapeš a Rádio X, Šturko a Rádio 9 z Košíc, PaF z Prešova a Aetter z Trnavy. Jednotlivé zvukové výstupy a súťažné príspevky hodnotili aj sami súťažiaci. Odbornú porotu tvorili profesionáli zo Slovenského rozhlasu, Fun rádia, Rádia Expres, Rádia Jemné melódie a z regionálnych rádii. V jedenástich súťažných kategóriách napríklad hodnotili reportáže, rozhovory a ďalšie publicistické útvary, hudobné záznamy, akustické zvuky, trikové nahrávky, zvučky, jingle, rozhlasové hry, pásma, dramatické diela, reklamy a upútavky. Samostatné kategórie tvorili súťaže v pohotovosti a v živom vysielaní. Ako podotkol programový manažér Slovenského rozhlasu a organizátor Ľuboš Kasala na Rádiorallye prichádza každý rok viac kvalitných rozhlasových záznamov. „Na nahrávkach je vidieť výrazný posun. Študenti, ktorí ich pripravujú, sa zdokonaľujú nielen po technickej, hudobnej, ale aj po obsahovej stránke,“ uviedol.

Odborným garantom Rádiorallye 2011 boli Rozhlas a televízia Slovenska – Slovenský rozhlas, Slovenská spoločnosť elektronikov - nástupca fotoamatérskeho hnutia niekdajšieho Slovenského klubu audiovizie a zároveň členská organizácia Medzinárodnej federácie lovcov zvukov FICS.

Pulz rádio funguje od roku 2005, od roku 2007 v profesionálnom rozhlasovom štúdiu, ktoré za takmer 50 000 eur vybudovala Katedra žurnalistiky FF KU z daru amerických katolíkov, z vlastných zdrojov a úspor. Vlani moderátori, redaktori a technici Pulz rádia z Rádiorallye 2010, ktorá sa konala v Prešove, odchádzali okrem tretieho miesta pre najlepšie študentské rádio na Slovensku aj s ďalšími šiestimi diplomami z rôznych kategórií. **Vladimír Buzna**

Zomrel salezián kňaz Anton Hlinka

Saleziáni dona Bosca a smútiaca rodina oznamujú, že po dlhom období Alzheimerovej choroby zomrel 26. marca 2011 salezián kňaz, publicista, spisovateľ, teológ, filozof a prekladateľ profesor Anton Hlinka. Do večnosti odišiel vo veku 85 rokov.

Svätá omša s pohrebnými obradmi sa konala v sobotu 2. apríla v Dóme sv. Martina v Bratislave. Pochovaný je na Cintoríne Ružinov v Bratislave.

Anton Hlinka sa narodil 31. októbra 1926 vo Valaskej Belej, okres Prievidza. Detstvo prežil v Považskej Bystrici, kde navštevoval aj základnú školu. Jeho dospievanie bolo poznačené viacerými „prozretelnými omylmi“. Napríklad, keď sa po skončení základnej školy doslova omylom dostal na saleziánske gymnázium do Šaštína. Prvých sedem tried gymnázia absolvoval v Trnave. Po piatej triede gymnázia, v roku 1944, vstúpil v Hronskom Beňadiku (vtedy Svätom Beňadiku) do saleziánskeho noviciátu. Po roku formácie zložil 23. augusta 1945 svoje prvé rehoľné sľuby. Potom dokončil gymnázium a v roku 1948 zmaturoval a pokračoval v saleziánskej formácii.

Barbarská noc z 13. na 14. apríla 1950 ho zastihla na pedagogickej praxi na saleziánskom gymnáziu v Šaštíne. V septembri musel s ďalšími mladými spolubratmi narukovať do tábora vo Svätej Dobrotivej v západných Čechách pri Plzni. 8. augusta 1951 emigroval do cudziny. Teológiu potom študoval v Turíne. Počas tých rokov sa pripravil na doživotnú rehoľnú profesiu, ktorú zložil 30. júna 1952 a po skončení bohosloveckých štúdií bol 1. júla 1955 vysvätený za kňaza. Následné štúdiá filozofie a psychológie absolvoval v Turíne, v Ríme a vo Viedni. V Ríme v roku 1961 získal doktorát z filozofie. V rokoch 1958 až 1967 prednášal teológiu v saleziánskych seminároch vo Viedni, v Kolíne nad Rýnom a v Katánii. Ďalšie štyri roky pôsobil v Miláne medzi študentmi. V roku 1971 nastúpil do Rádia Slobodná Európa v Mníchove na miesto redaktora nábožensko-kultúrnych programov, neskôr z vlastnej iniciatívy prevzal aj vysielanie v Hlase Ameriky a Radiu Stefanus. Pôsobil aj ako člen Európskeho výboru Svetového kongresu Slovákov. V tomto období rozvinul veľké apoštolské aktivity.

V Hlase Ameriky zaviedol relácie o slovenských občanoch prenasledovaných pre ich kresťanský svetonázor a angažovanosť za ľudské práva. Vysielanie sa postupne premieňalo na obranu prenasledovaných. Prostredníctvom neho posilňoval sebavedomie poslucháčov na Slovensku. Boli to najmä informácie o odvahe až hrdinstve jednotlivcov i skupín (relácie o púťach, súdnych procesoch, samizdatovej literatúre a pod.). V roku 1980 založil vlastné nakladateľstvo, v ktorom počas desiatich rokov vyšlo 29 kníh. Rozličnými utajenými spôsobmi organizoval aj doručovanie tejto náboženskej literatúry na Slovensko.

V roku 1991 sa vrátil do slobodnej domoviny; zriadil Slovenskú katolícku tlačovú službu (Skates), ktorá však

po štrnástich mesiacoch pre neporozumenie zodpovedných kruhov prestala vychádzať. Saleziánski predstavení ho uvoľnili na spoluprácu s Konferenciou biskupov Slovenska v oblasti masmédií. Tak

ako v zahraničí, aj „konečne doma“ vyvíjal intenzívnu publicistickú a kazateľsko-pastoračnú činnosť, pričom podľa možnosti využíval rozhlas i televíziu. Do roku 1993 prešiel mnoho slovenských miest, kde na prednáškach ponúkal svoje bohaté vedomosti. V roku 1993 založil Slovenskú katolícku akadémiu a bol zvolený za jej rektora. Akadémia organizovala prednáškové kurzy a diskusie pre širokú akademickú i neakademickú verejnosť, no najmä pre vysokoškolskú mládež. Na rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského bol v roku 1995 habilitovaný na docenta teológie a po nostrifikácii akademických titulov ho vymenoval v roku 1997 vtedajší prezident Slovenskej republiky Michal Kováč za profesora systematickej filozofie na Univerzite sv. Cyrila a sv. Metoda v Trnave.

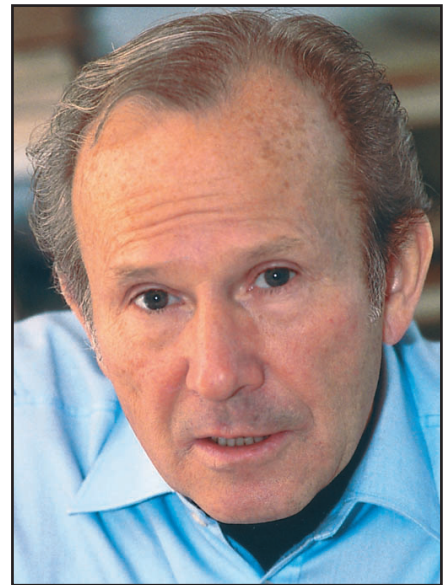
Profesor Anton Hlinka je autorom množstva teologických, filozofických a cirkevno-politických štúdií, úvah a esejí. Literárnu činnosť začal publikovaním časopiseckých článkov v roku 1964. Publikoval aj čiastkové štúdie v časopisoch v zahraničí, ako aj v rozhlase. V presvedčení, že sa nikdy nevráti do vlasti, nearchivoval ich, a tak zostali roztrúsené v jednotlivých periodikách. Okrem vlastných kníh preložil, vydal či spracoval vyše tridsať kníh, ktoré vychádzali v zahraničí za podpory rôznych sponzorov.

Za celoživotné dielo udelil Antonovi Hlinkovi prezident SR Michal Kováč 1. januára 1997 Rad Andreja Hlinku I. triedy a 28. októbra 1998 Rad Ľudovíta Štúra I. triedy.

Monografiu o Antonovi Hlinkovi s názvom *Osamelý bojovník*, ktorá vyšla v roku 2001, napísal legendárny športový komentátor Gabo Zelenay (+ 2003).

Don Anton Hlinka vzhľadom na obmedzenia zdravia a potrebnú každodennú starostlivosť prežíval po bohatých rokoch kňazskej i publicistickej činnosti svoju starobu v starostlivej opatere rehoľných sestier. Pod jeho roky staroby sa výrazne podpísala Alzheimerova choroba.

Jozef Kupka, sekretár slovenskej provincie SDB

Tehlička pre Afriku na Gymnázium sv. Františka z Assisi v Žiline

Na Medzinárodný deň vody, 22. marca 2011, sa na Gymnázium sv. Františka v Žiline začala „Tehlička pre Afriku“. Zakúpením pohára čistej vody mohli zamestnanci a žiaci gymnázia podporiť projekt združenia Savio, ktorého 6. ročník je zameraný na podporu výstavby studní s pitnou vodou v Afrike, konkrétne v Sudáne. Zbierka vyvrcholila na tretiu pôstnu nedeľu, keď aj evanjelium o Samaritánke a živej vode pozvalo prítomných veriacich v kaplnke Katolíckeho domu do účasti na zbierke. Projekt na škole organizovali žiaci II.A, ktorí o zbierke povedali: „Kto si kúpi čistú vodu, keď ju má vedľa seba vo vodovode? Vďaka, že sa našlo veľa ochotných dobrodincov, ktorí pochopili prosbu o pomoc“.

Anna Poláčková

Deň počatého života si pripomenuli aj študenti gymnázium Štefana Moyses

Do Dňa počatého života, ktorý sa slávil na slávnosť Zvestovania Pána sa aktívne zapojilo aj Katolícke gymnázium Štefana Moyses v Banskej Bystrici. Na tento deň neupozorňovali len tematicky zamerané nástenky, ale aj program v škole. Bielu stužku symbolizujúcu nevinný ľudský život rozdávali na Námestí SNP v Banskej Bystrici niekoľko jeho študenti. Počas tohto dňa bola po skončení rannej sv. omše v kaplnke gymnázia adorácia, počas ktorej sa striedali učitelia a žiaci jednotlivých ročníkov, aby tak odprosovali Pána za hriechy proti životu a zároveň prosili o radostné prežívanie svojich životov. V závere vyučovania mali žiaci možnosť zúčastniť sa Krížovej cesty za nenarodené deti.

Boris Brutovský

Pochod za život v Košiciach

Na slávnosť Zvestovania Pána sa v Košiciach uskutočnilo podujatie s názvom Pochod za život. Jeho cieľom bolo poukázať na hodnotu počatého, ešte nenarodeného, života. Svätú omšu v Seminárnom kostole sv. Antona Paduánskeho celebraval arcibiskup

Bernard Bober. Vo svojej homílii poukázal na skutočnosť, že na Slovensku sa denne vykoná viac ako 30 potratov. Kvôli lepšiemu predstaveniu si tohto čísla to prirovnal k plnému autobusu. Zdôraznil, ako to bolí, keď nastane dopravné nešťastie a v správach je možné uvidieť havarovaný autobus s množstvom obetí. Po svätej omši nasledovala eucharistická adorácia v kostole, pričom sa viac ako tristo ľudí v sprievode pohlo smerom k Ústavnému súdu Slovenskej republiky. V sprievode sa niesol obraz Panny Márie Guadalupskej, ktorá je zvláštnou patrónkou nenarodených detí. Tichý sprievod sa zastavil pri ústavnom súde, kde sa prihovril Ján Hudaček, ktorý sa podelil o svoje 15-ročné skúsenosti v boji za práva nenarodených detí. Najviac nás zaujalo jeho rozprávanie o cyklistických púťach, ktoré uskutočnil s podobne zmýšľajúcimi spolupracovníkmi aj mimo Slovenska – do Medžugoria, Viedne, Betlehema. Toto leto sa pripravuje cyklopúť do Madridu na Svetové dni mládeže.

Nasledovala modlitba radostného ruženca, počas ktorej sa sprievod s kahančekmi pohol po Hlavnej ulici smerom k Immaculate. Tam sa prítomným prihovril špirituál Dušan Škurla a pripomenul, že aspirácia Košíc na titul „hlavné mesto kultúry“ sa má nutne stretnúť s kultúrou života. Modliac sa ruženec Božieho milosrdenstva sa sprievod vrátil späť do kostola, kde sa eucharistická adorácia ukončila sviatostným požehnaním.

Sprievodnou akciou bola billboardová kampaň, na ktorú sa vyzbieralo približne 2000 EUR, z čoho Bohoslovci darovali cez 120 EUR. Pre rozvoj počatého života je najvhodnejším prostredím milujúca rodina, na čo upozornila pani Rímarčíková a prítomných pozvala na pripravovaný Deň rodiny, ktorý sa uskutoční 21. mája.

Martin Lučko, seminarista

Úmrtie: Kňaz Anton Mazan

V piatok 25. 2. 2011 v popoludňajších hodinách si Pán k sebe povolal, v 63. roku života a v 38. roku kňazstva, kňaza Antona Mazána, farára vo farnosti Poproč. Rozlúčka spojená s pohrebnými obradmi sa uskutočnila 30. 3. 2011 v Poproči a následne ďalší deň v rodisku - Nitrianskom Rudne.

Anton Mazán sa narodil 17. 1. 1949 v Nitrianskom Rudne, kňazskú vysviacku prijal 9. 6. 1973 v Bratislave. Pôsobiská: 1973 - kaplán Breznička; 1976 - základná vojenská služba; 1978 - kaplán Lučenec; 1980 - farár Poproč.